

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Dogodki na Bolgarskem.

Vedno še ista negotovost, ker brzozjavne zveze z Bolgarsko ni in dohajajo vse vesti le iz sosednjih dežel. Ne preostaje nam torej drugega, nego beležiti razna izvestja, kakor so nam došla.

Kalafat 23. avgusta (zvečer). V noči od petka na soboto prodril je natihoma Kistendilski polk v Sofijo, združil se s kadetsko šolo in obkolil kneževu palačo. Štirje častniki z revolverji v roci prodrli so potem do kneževе spalnice in zabtevali, da se odpove. Ko je knez videl, da se njegovi častniki proti njemu tako obnašajo in da vojaki pod oknom kriče: „Dole knjaz!“ izjavil je, da odstopi. Spremljan po vojaciš šel je potem v vojno ministerstvo in se ondi usel v voz, ki ga je čakal. Kam so kneza odpeljali, je tajnost.

Peterburg 24. avgusta. O odstavljenji kneza bolgarskega pišejo listi, kakor o dogodku, ki se je že davno pričakoval in bode za Bolgarsko ugoden, ako si bodo vodje ustanka znali pridobiti simpatije Rusije in ako bodo odklonili vsako umešavanje Turčije. Glede naslednika se misli, da bode za obe Bolgarski začasen upravitelj imenovan „Novoje Vremja“ meni, da je trenutek ugoden, da se nemudoma na Bolgarsko pošlje rusk general, ki bode skrbel za red.

Bukurest 24. avgusta. Proklamacija na bolgarski narod, ki jo je začasna vlada v soboto izdala, pravi:

„Knez Battenberški, kateremu smo za izkazano hrabrost, s katero nas je vodil v boj, hvalo dolžni, tiral je evropsko politiko, ki ne ugaja našemu slovanskemu narodu. Mi moramo tirati le rusko politiko in to iz hvaležnosti, ki smo jo Rusiji za vse žrtve v krvi in denarji dolžni.“ Proklamacija potem naznanja, da se je knez prestolu odpovedal, da se je sestavila začasna vlada in nadaljuje: „Knez odpovedal se je za vselej prestolu bolgarskemu, ker se je narod preveril, da je njegova vlada za deželo bila osodepolna.“ Po imenovanji vseh članov nove vlade pravi se dalje: „Dokler se ne snide sebranje, vodi vlada upravo dežele in izjavlja, da jamči za življenje, premoženje in čast Bolgarov in tujcev. Vsi bolgarski državljani brez razlike veroizpovedanja in narodnosti bodo pripomagali, da se ohrani red.

LISTEK.

Kazaki v Abisiniji.

Po „Moskov. Ved.“ priobčl prof. —r.

(Dalje in konec.)

Ste li naposled našli zemljo za naselitev?

Seveda; saj sem ti pravil, da smo se vsem carjem jako priljubili, da so nas vabili k sebi. Kjer hočeš, naseli se na naši zemlji, govorili so nam; pa nam ni veselja, kajti tam je silna vročina in vsi hodijo brez srajc. Nam pa to ni obično. Pa če naš car ukaže in blagoslovi nas, naselimo se tudi tam. Sami pa bi radi naselili se na Kavkazu, kajti to je naša zemlja, za njo so umirali naši očetje; pa glavno je to, da bi mi tukaj našemu očku carju bili preprigodni. Mi smo ovoj narod in vse bi tam spreobrneli v krščansko vero, da i razbojev bi potem ne bilo od raznih Čerkesov. Sedanja vlada ž njimi nič ne odpravi, dasi jih silno goni, nobenega ni in ne bode prida. Nam pa so njih konjevodi znani. Sedaj jih z vojaščino hočejo razdražiti: slišal sem tako v Stambulu. Je li to res, ali ne, jaz ne

Bolgarski narod si je gotov, da bode veliki ruski car Bolgarijo varoval.“

Carigrad 23. avgusta. Po poročilih iz Sofije obiskali so člani začasne vlade v soboto ruskega agenta, izražali mu svoje kesanje ob dosedanem obnašanji Bolgarske in obljubili, da so carju popolnem udani. Ko so člani vlade bili pri ruskem agentu, klečalo je bolgarsko prebivalstvo pred konzulatom in s klici pozdravljalo carja.

Carigrad 23. avgusta. Po izvestji Havasovem iz Sofije proglasilo se je za vsa mesta obsedno stanje, poštni in brzozjavni promet za zasobnike je ustavljen, ravno tako tudi vožnja po železnici iz Ruščuka v Varso za potnike prihajajoče iz inozemstva. Promet na Plovdivski železnici tudi ustavljen.

Posadke v Vidinu, Šumli in v Plevni nečejo novi vladi zvestobe priseči.

Mej člani začasne vlade ni soglasja. Zagotavlja se, da je bil Nikoforov vojnim ministrom imenovan, ne da bi bil o tem vedel in da bode protestoval, da se njegovo ime tako zlorabi, samo da bi se vojska pridobila.

Bukurešt 24. avgusta. Ladijo kneza Aleksandra videli so blizu mesta Reni. Knez je ondi šel na kopno brzkone kot vjetnik.

Bukurešt 24. avgusta. Knez Aleksander ukrcal se je včeraj v Rahovi na svojo ladijo in dospel danes zjutraj v Gjurgjevo, potem v Bukurešt.

London 24. avgusta. Iz Sofije se poroča: Knez se je trdno branil, podpisati svojo odpoved. Imeli so ga tako dolgo zaprtega, da se je udal pritisku Cankova.

London 24. avgusta. V dolenji zbornici izjavila vlada, da zasleduje dogodke na Bolgarskem z največjo skrbjo.

Bukurešt 24. avgusta. Večina bolgarskega naroda in bolgarske vojske izrekla se je za kneza. Posadke v Vidinu, Trnovem, Nikopolji in Silitriji izrekle se odločno proti začasni vladi. Poveljnik rumeljske milice Mutkurov, ki je v sporazumljenji z zborničnim predsednikom, Stambulovom, milico sklical, hoče z vojniki knezu nasproti in ga peljati v Sofijo nazaj. Ladije kneževе do poludneva ni bilo v Gjurgjevo, zjutraj zapazili so jo blizu Silitrije. Misli se, da hočejo bolgarska oblastva kneza na ruskim tleh izkrepati. Rumunska

vem; da oni so silno razkačeni na to. „H kazakom vsi pojdemo, k vojakom — nekoliko pomislimo;“ pravijo, da bodo raje v Turečino bežali. Kaki boste vi kazaki, ko niste krščene vere! Okrstimo se, odvrnili so mi. Tako vsi govorijo v Stambulu. Angličani pa si iščejo koristi in jih podkupujejo na ustanek proti nam, Rusom — pa se še za naše prijatelje šopirijo! Zdaj je v Stambulu celo komitet podoben našemu slavjanskemu. Komitet je tajen, pa deluje krepko, kajti drži se na angleške denarje in te denarje za ustanek na Kavkazu zbirajo. To je čista resnica, jaz dobro vem. Ni dolgo, kar so mislili poslati na Kavkaz celo orožja, pa ne vem, ali se jim je posrečilo, ali ne. Če se jim posreči, bo naša slaba.

Da, res prida prav nič ne bo.

Seveda ga bo prokletu malo. In zdaj jim kavkaška vlada ni mojster, ko jih pa začnejo Angličani podpirati, bo zavsem opešala. V Turčiji že zdaj vse to govore! Pri nas pa bi, stavi glavo, tacih ustankov ne bilo. Pa jaz ne vem, kako se naša reč konča. Sedaj je še samo jedna nada: na Boga in na Carja. Kakor ta dva porečeta, tako bode. Jaz

vlada bode kneza ščitila, ako se izkrca na Rumunskem.

Iz vseh teh brzozjavk ne dobimo nobene gotovosti o osobi kneza Aleksandra. Vsak list ima drugačno vest. Ta trdi, da je knez takoj podpisal svojo odpoved, drugi pa pravi, da so ga imeli dlje časa zaprtega, predno se je ometil in podpisal. Veliko polje ima v tej zadevi židovska fantazija. Dočim jeden „Schmock“ poroča, da knez Aleksander 10.000 vojakom na čelu maršira proti Sofiji, čitamo v Dunajskem „Extrablattu“, da se je knez Aleksander v Vidinu z revolverjem sam ustrelil. Poročajo se nam torej skrajnosti in teško se je spoznati mej temi vestmi.

Iz vseh poročil se da posneti, da vodja ustanku ni Karavelov, ampak Cankov in da je državni prevrat bil kaj modro osnovan. Zarotniki, ako se sploh smejo tako nazivati, izbrali so si jako ugodno dobo, ko sta bila diplomatska agenta avstro-ogerski in angleški baron Biegeleben in mr. Lascelles na dopustu, kneževi udani prijatelji polkovnik Nikolajev, major Panica in drugi pa v inozemstvu, protirusko mislečih oseb pa ni bilo doma.

O načinu, kako se je vršil prevrat, ima „Pol. Corr.“ iz Bukurešta dne 24. t. m. nastopno brzozjavko: V soboto zjutraj dobili so vsi bolgarski prefekti naslednji telegram: „Knez Battenberški odstavljen. Naznanite to narodu in snujte tabore, na katerih se bodo ti dogodki odobrvali.“ V Vidinu se pa tak telegram ni odposlal, ker so na čelu tamošnje posadke knezu udani častniki, kakor polkovnik Linbovski, major Usunov itd.

Pismo iz Rusije.

7. avgusta st. st. [Izv. dop.]

Ko sem se vrnil s svojega potovanja po Malorusiji, začel sem prebirati celo kopico časnikov, ki so se ta čas nabrali na mojem pismenem stolu. V tej kopici sem našel jako zanimivo odkritje, o katerem v došedših do mene dozdej številkah Vašega cenjenega lista nesem nič čital, torej mislim, da časniki, ki jih dobivate v uredništvo*) temu odkritju ne pripisujejo posebnega značenja, ali pa celo molče o njem. No, jaz mislim, da bode Vašim čita-

*) Mi smo o tem imeli svojo opomnjo, a ker v tej zadevi ruski listi neso bili soglasni, marveč se je unela mej njimi huda polemika, zdelo se nam je umestno molčati.

zdaj zopet grem v Peterburg. Hočem prositi, a še bolj, zagovarjati svojo čast. Prošlega leta so me vragovi silno očrnili. Kavkaški vladi ni všečno, da bi se mi tam naselili . . . Pa Bog ž njimi vsemi! . . .

Oprostite me, povejte mi raje še kaj o Abisiniji, je tako zanimivo!

Kaj bi vam še povedal, sam ne vem. Abisinci so narod prebogomolen. Maša njih je predolga, predolga. Služi jo vselej 12 popov vkupe, v cerkvi pa vsi stoje s palicami pretolstimi in udarjajo ž njimi o pol, kedar molijo in pojo.

Kako pa se obhajajo, kaki so pri njih hrami božji?

Hrami so navadni, tudi darilnik je, pa ne tak, kakeršen je pri nas, a samo s carskimi vratami, in vanj hodijo samo popi, drugi pa ne smejo.*) Obhajajo se pa bog ve kako; zdi se mi kruhom in laškimi oljem, rudečega vina pa tam ni. Vse je tam

*) Pravoslavni altar predstavlja zjedinjenje katoliškega darilnika in zakristije. Vanj vodijo tri dveri, kojih srednje zvejo se carska vrata. V altar morejo hoditi vsi moškega roda, ženske pa tja ni za denar ni po biletih dostopa nimajo: to zahteva zakon. Priobč.

teljem jako zanimivo, uznati o njem, zato, ker nam kaže Nemce s take strani, s kakoršne mi gledamo na nje, to je pokazujo nam Nemca-Prusaka „wie er leibt und lebt“.

Odkritje, o katerem Vam hočem govoriti, je naredilo „Novoje Vremja“ in piše se prvokrat o njem v štev. 3733 od 22. julija st. st. pod zaglavjem „Prusskije oficeri pod Moskvòj“. Že v 1884. l. pisal je Aksakovu (v „Rus“) njega Berolinski dopisnik, da je pod Moskvò „céloje občestvo prusskago generalnago štaba“, o katerem „pravoslavni narod“ celo ne misli. To „otdéljenje prusskago generalnago štaba evakuirujetsja i popolnjajetsja pravilno“ i njega adepti imajo zadačo z največjo pridnostjo izučevati ruski jezik, a zaupno seveda jim je še položeno na srce, preskrbeti karte ruskega generalnega štaba, izučiti v svobodnem času rusko fortifikacijo in topografijo in doseči v obče vse, kar bi moglo gladiti pot Tevtonov na Rusijo.

No, izvestje v Aksakova „Rusi“ je zagloholo: nihče se ni pobrinil spoznati istino.

Dopisnik „Novogo Vrèmeni“ je bil v juliju v Trojickoj Lavri (znamenit samostan s „posadom“ (vasjo) pod Moskvò. Domislil se je na objavljenja dopisnika „Rusi“ pred tremi leti in uznal je: v 60 vrstah (kilometrih) od Moskve po Jaroslavskej železnej dragi, v posadi Trojicke Lavre živi četvero prusskih častnikov generalnega štaba in prišli so v Rusijo učiti se ruščine. On je dalje zvedel, da je to zgodovinsko mesto „izljubljennoje město studij etih ljubitelej russkago jazykà“; poslednja leta jih je vedno po nekaj tam: jedni odhajajo, drugi prihajajo: koliko jih je na ta način bilo tukaj, se ne ve, a vendar jih je bilo nekaj desetkov. Ali žive prusski častniki s takim namenom v samej Moskvi, dopisnik ni mogel poizvedeti, no žili so nekateri celo leto na pr. v selu Porošovi pod Moskvò; bržkone jih je lahko najti tudi v drugih strategično važnih točkah ruske države.

Prebivalci Lavrskega posada se čudijo, da Nemci, katerih skopost je izvestna že davno celemu svetu, mečejo denarje na tako daljnji pot, ki jim je na videz čisto nepotreben. Ti častniki ne hodijo sem učiti se začetkom ruskega jezika, no govoré po ruski boljše nego mnogi Nemci, ki že deset in več let služijo v ruskej carskej službi, oni prihajajo samo dovrševati svoja filologična poznanja, naučiti se govoriti čisto, da bi se ne zapenjali na raznih ž in š, d in t, z jedno besedo, da bi govorili po ruski tako, da bi nihče ne znal, da so — Nemci. K čemu je častnikom pruskega generalnega štaba tako treba znati čisti ruski govor, ako oni ne misle o tem, kar Rusiji, to je, vsemu Slavjanstvu, obeta znani „Sarmaticus“ v prusskih vojaških častnikih: to je — „poleteti kakor uragan“ do samih sten „slavjanske Meke“ kakor nemški politiki nazivajo našo Moskvò? Uče se že v Berolinu, kakor je znano, tako dobro in lepo po ruski, da ne samo razumejo našo literaturo, no celo naš ustni razgovor; torej čemu jim voziti se pod Moskvò?

Ko je „Novoje Vremja“ razkrilo pruske ogleduhe, začeli so drugi častniki vkupe z njim zahtevati, da bi uprava pognala te gospode nazaj v „reich“; ako je Germanija brez ceremonije proganjala lani in letos tisoče ruskih poddanikov in ni ščedila celo starcev in nosečih zadnje dni žensk, kakor je oficijalno potrjeno, kdo more čuditi se, ako

mi poženemo — pruske ogleduhe, vobune in častnike pruskega generalnega štaba?

V Trojickem posadu uče se gg. prusski častniki pri nekem g. Lučininu, lektoru nemškega jezika v duhovnej akademiji, kateri, kakor je govoril dopisniku „Nov. Vr.“, celo v sanjah ni mislil, čemu prihajajo „Prusaki“ učiti se k njemu. G. Lučinin je povedal dopisniku vso zgodovino svojih prepodavanij; začela se je pred osmimi leti, to je 1878. leta, ko so se začele razmotavati homatije v Turčiji. Število prusskih oficirjev bilo je razno v razna leta, glede po tem, ali so bile politične razmere mej Germanijo in Rusijo bolj ali manj napete. Pripeljavali so se Prusaki vselej po letu, kajti po zimi se ne da hoditi „z mapo“ po globokem snegu pri 20° do 30° mraza in delati razne opazke in „croquis“, potrebne v slučaju vojnega pohoda „im wilden Czarenreiche“. Še jedno je posebno zanimivo: prusski častniki, ki seveda ne nosijo pruske uniforme, nosijo po navadi — francoske familije; ako pa je komu Bog dal nemško familijo, javlja se „učiti se“ ne kot Nемец, no kot — francoski kupec. G. Lučinin je o vsem tem molčal, kajti v prvič ni mislil celo v sanjah ne, da so to Bismarckovi vohuni, v drugič pa je plača za lekcije bila zanj lepa pomoč poleg skromne lektorske plače v akademiji; bolj čudno je pa, da policija ni zapazila teh gospodov. To Vam jako očividno dokazuje, kako dobrodušen je ruski narod; v Avstriji mnogo govore in pišo o ruskej strogosti glede potnih listov (Reise pass) in pripisujejo ruskej upravi taka dejanja, da, ko jih čitaš, ne veš, ali naj se čudiš ali naj — miluješ tako glupe glave. Drugače je za granico, to sem lani sam skusil; kajti, akoravno sem prišel k svojim starišem, bratom in sestram, prišli so vendar trikrat v tri tedne žandarmi spraševati v vas, kdaj sem prišel, kje sem bil te dni, kam mislim iti, kdaj se bom odpeljal itd., akoravno mi nikoli v glavo ni prišlo svoje domovini želeti kaj hudega.

Naj naštejem nekaj imen gospodov Prusakov, ki so vohali in risali načrte in „croquis“ na tisti slučaj, ko se bodo uvalili v Rusijo, kakor nekaj ordè Mamaja, Čingis-Hana in drugih divjakov, kateri, ko bi še živel, pošiljali bi gotovo v „reich“ učiti se nenasitnej krovožadnosti, požrešnosti, skoposti in nahalstvu in drugim lastnostim der edlen deutschen Nation“; letos in sploh poslednja leta ostavili so vizitnice, fotografije ali pisma Lučininu sledeči njega učenci: 1. Eugen d'Alinge, Premier-Lieutenant im 7. königl. Sächsischen Inf.-Reg. Prinz Georg, commandirt zur Krieg-Akademie. Učil se pri Lučininu v 1883 letu, hotel priti zopet v 1884, pa kakor piše Lučininu, on pošlje „druge, ki so srečnejši, a on v Rusijo ne more „letos“ priti, ker je odrejen „uznat učenje kavalerskega polka.“ Piše po ruski skoro brez pomot. — 2. Lieutenant Freiherr v. Waldenfels. — 3. Regenhaufl, vizitnice ni, no na fotografiji ta Regenhaufl stoji v pruskej uniformi in ima medaljo za franko prusko vojsko. — 4. Graf Nugent, predstavljal se je zdaj za Nemca, zdaj za Angličana, zdaj za Avstrijca in prišel je z drugimi prusskimi častniki „učiti se“. — 5. Lieutenant Zöpfel, prost častnik pruske službe, ne akademik. — 6. Akademik v. Brixen-Hahn, 7. Akademik Gochmus, 8. Akademik Diez, 9. Akademik Gocho, — prvi trije slušatelji prvega kursa Berolinske „Kriegs-Akademie“, poslednji, Gocho,

slušatelj četrtega kursa. Gocho je znal popolnem po ruski; prišel je letos le še, da bi ne izgubil praktike in si je našel dobrega prijatelja v — fotografu! Čemu je častniku generalnega štaba potreben fotograf, to razume lahko vsak, če prav ni služil v generalnem štabu. 10. Lieutenant Freiherr v. Wolkenpelz.

Razen tega so se učili v ruskem jeziku pri g. Lučininu razni „francoski“ kupci, ki pa besede po francoski neso govorili; jeden je prišel k njemu iz — Sibirije, drug s Kavkaza, z jedno besedo — prevovali so Prusaki vso Rusijo „vzdol in poprek.“

Za dve uri na dan plačujó g. Lučininu 50 r. na mesec; 50 rub. to je po sedanjem slabem kursu več nego sto nemških mark, z drugo besedo, ti „lieutenanti“ oddajo svojemu ruskemu učitelju vs o svojo mesečno plačo za samo učenje. Kje pa je potnina v Rusijo iz Berolina in iz Berolina v Rusijo, jed, obleka, cigare, a glavno — pivo, kate-rega nemški želodec prenaša, ko bi se prav iz žleba lil vanj; kje so druge potrebe? In pri vsem tem Prusaki tako „ljubijo“ ruski jezik, rusko literaturo i. t. d. A Vi, Vi, „gospoda Slavjane,“ vi se učite po ruski? Vi se učite jeziku, kateri govori 80 milijonov ljudij in ki ima tako bogato literaturo, da so Francozi poslednja leta pali na-njo in predstavljajo in si trgajo drug družemu iz rok Turgenjeva, Dostojevskega, Pisemskega, Tolstega, Gončarova i drugih? Vaši zakleti vrage trosijo denarje in čas in se vozijo v Rusijo učiti se, da bi — danes ali jutri utrgali se v Rusijo, kakor volk v ovčje stado, da bi pobili njo, da bi jo razdrobili, a potlej Vas! Oni se uče po ruski iz sovraštvà k Rusiji, k Slavjanstvu, učite se vi iz ljubezni! Uznavajte ruski jezik, rusko literaturo, ruske nrave, ruski narod! A prva pot k temu je — slovensko domoljubje in podpiranje slovenskih, ne po jeziku, no po duhu časopisov. Ali je pri vas kak list, ki bo tako toplo, kako gorečo priporočal Slovincem slovanskega „Slovana,“ kakor ga priporočajo v svojej poslednjjej številki „Izvestija slavj. blagotv. občestva“ — Rusom?! Ne! zakaj ne? Zato, ker osodo Slovenstva jemlje v svoje roke zeloti, farizeji, ljudje, kateri teptajo z nogami može, katerih geslo je: „Sveto služimo svetjej domovini!“ Krutorogov.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 25. avgusta.

Vlada nekda namerava državni zbor sklicati na 21. dan septembra. Zboroval bode do konca oktobra, kajti vlada hoče na to gledati, da se kmalu rešijo nagodbene predloge. V novembru bodo zborovale delegacije, po Božiči pa bode državni zbor nadaljeval zborovanje.

V Rovdnici priporočal je češki poslanec dr. Gregr o svojem delovanju v državnem zboru. Grajal je Taffejevo vlado, ki ni držala, kar je obetala ampak samo češki narod zazibala v letargijo in češke poslance naredila za poslušno orodje. Volilcev shod je sklenil resolucijo, da naj češki poslanci začno energičneje, samozavestneje in za češki narod dostojneje postopati, kajti Čehi so po sedemletni alijanci z drugimi člani desnice v državno-pravnem narodnem in avtonomičnem oziru v pomilovanja vrednem položaji. Resolucija obžaluje, da so Čehi stopili v državni zbor, ne da bi se jim dala kaka jamstva, da parlamentarna večina nema trdne podlage, ker nema nikakega določenega programa, in da

Ho kako pa tam sodijo?

Sodba je tam kratka, če je kdo kaj ukradel, odsekajo mu roko in nogo in pretepo ga s palico pred vsem narodom. Jaz sem videl, kako je sodil Razsobula. Sezval je vojsko, usedel se je mej njo, klicali so k njemu razne prestopnike, in jeden, dva, tri . . . in vse je bilo končano: ta je bil kriv, ta je bil kriv, ta je bil nedolžen. Nedolžne so precej izpustili, s krivimi pa je bila takoj razprava. Naše sodnije s svojimi ablakati mogle bi marsikaj naučiti se od njih. Bistro sodijo in vselej pravično. Pri nas razbira se še tako ničevna stvar v sodniji, prestopnik je pred očmi, pa vendar le taratorijo: Kako in kaj*) a tam nič podobnega ni. Migom roko z nogo vzamejo, a tam pa tam i glavo doli.

Pravili ste mi, da so v Abisinji bili Angličani. So jih li prijazno vsprejeli?

Kaj še, prijazno? . . . Tako so pisali v svojih dnevnikih, a v resnici ni bilo tako. Vsaj Smith jih ni videl v okovih, in plačali so za-nj primerno svoto. Drugače bi ga ne izpustili. Nekoliko malo je

*) Strog, pa pravičen odziv prostega ruskega moža o novih „naših“ sodnijah. Priobč.

prelepo. samo Angličani in Italijani napenjajo vse svoje žile, da bi jih zmotili in spreobrnoli ali v protestansko ali katoliško vero. Celo škofa so že pripeljali v Masovo. Glavne pa je to, da jih drug na drugega hujskajo. Pa ta nakana se jim ne obnese, kajti od vseh carjev sem slišal, kak jih preklinjajo, in ljubijo samo nas in Grke. In kaj ti Angličani in Italijani store za trgovino! V notranji Afriki imajo plantacije; tako kupčujejo s črnimi ljudmi, tam na trgih, pa se še s svojo oliko ponašajo.

Kak Abisinci žive, kake imajo navade, kak sodijo?

Žive prosto, krmijo se večidelj z zelenjavo, kajti od mesa tam skoro oslepeš. Kruh tudi jedo. Peko ga pa skoro tako, kakor pri nas bline. *)

*) Blini so ravno tako narodna, ruska jed, kakor je čaj naroden, rusk napitek. Delajo jih iz mehkega, tekočega, pšeničnega testa, katero razlivajo po malih železnih skledicah posebnega stroja. Te skledice nekoliko drže nad brhkim ognjem, dokler se testo v njih ne čgosti toliko, da bi ga v podobi — blina mogli zvaliti na okrožnik, kjer se prikrijava naloženi stopoj drug na drugega. Bline jedo najbolj pred pustom in na pust, kateri traja tukaj cel teden. Blini trebajo večega izkustva in provornosti, nego sloven-

Samo pijanstvo je tam veliko. Angličani in Italijani jih večno napajajo z nekim absintom. In carji njih so začeli piti. Prej pa o tem zlu, kakor sami govoré, niti znali neso. Ko nastopi večer, napijejo se, da je grdo. Vse to so jih naučili zapeljivci Angličani in Italijani. Mesto denarja pri njih krožijo bruski (brusni kamni) gorne soli. Viš, pripeljal sem s sabo Abisinsko Marijo, ona je bila tam naš tolmač. Njej je naznačena dota 10.000 tacih bruskov od soli. Nabaja se tam tudi sreberni denar, avstrijski, Marije Terezije tolarji jim pravijo. Ta denar je ves jednega leta, 1780. A družih denarjev tam ni nobenih.

ski krapl, na kateri po vsem nekoliko napominjajo. Če se jih na ta način že precej nabere na okrožnik, bežijo ž njimi na mizo, kjer jih pripravljajo in brez vsakih ovinkov jedo s maslom, smetano, ikro, sirom, jesetrino itd. Pošten rusk človek uniči jih do 20, da i do 30! Glavno pa je za livka — zapivka, katera sestavlja pri blihij conditio sine qua non. Zalivajo — zapivajo jih — bogati ljudje s konjakom, madero, tokajcem, šampancem itd., ubogi pa z vodko in z vsem, kar se prodaja pod naslovom lisabonskega. Poslednje zahtevanje blinov je — spanje, mirno in sladko spanje v teku nekaj uric; kaj družega pa ne daj Bog! Priobč.

parlament nema nikake prave večine, ker se na nekatere frakcije desnice zanašati ne more, in da zagledaj pa tudi še ni parlamentarne vlade Češki poslanci imajo pokazati mnoge neuspehov. Odstraniti neso mogli poskusov, ki merijo na to, da bi se zakonito priznal nemški državni jezik; ravno tako neso mogli doseči, da bi se izvela narodna enakopravnost, v raznih območjih javnega življenja, odpravili nemški državni izpiti na češkem vseučilišču, ustanovilo ministerstvo za dežele češke krone, vsprejele vse potrebne srednje šole v državno oskrb, pomnožilo število strokovnih šol, ter uvel češki tekst na bankovcih. Češki narod tedaj zahteva, da češki poslanci popusté svojo zdržljivost, ter desnici predlože svoje zahteve, ki se tičejo nagodbe; drugače naj ne glasujejo za nagodbo z Ogersko, kakor če se ustreže njih željam. Za pretenje, da bode razpala desnica, ali pa da odstopi vlado, se ne smejo zmeniti. Dr. Gregu izrekel je volilcev shod zaupnico.

Finančni minister pl. Kallay se je odpeljal v Serajevo in bode obiskal najbrž tudi več drugih mest Bosne in Hercegovine. Hoče se osobno prepričati o uspehu nekaterih naredeb bosenske deželne vlade.

Vnanje države.

Preobrat v Bolgariji prouzročil je veliko vznemirjenje v srbskih vlačnih krogih. Garašanina so brzovjavno domov poklicali. Ministerski svet imel je že dve seji, katerih se je udeležilo več visokih častnikov, mej njimi general Lješanin. Sklenila se je parcijelna mobilizacija vojske. Mej Belim gradom in Dunajem neprestano švigajo brzovjavke. Avstrijski poveljenik, poslaniški svetnik pl. Schiessl, bil je že dvakrat poklican h kralju. Več vojakov se je že odposlalo na mejo.

Rumunija hoče se držati nekda strogo dogovorov, ko bi se začele kake resne zmešnjave na Balkanu.

Na Ruskem, zlasti v poljskih pokrajinah, je mnogo nemških tovarnarjev, ki delajo le s pruskimi delavci. Taka podjetja so pa nevarna za Rusijo, ko bi prišlo do vojne z Nemčijo. Vlada je sedaj nekda sklenila, da bode trpela le taka nemška podjetja, katerih lastniki so si že pridobili rusko državljanstvo. Iz Petrograda odšla je posebna komisija na Poljsko, da bode izvela dotičen sklep.

Turški državniki in vojaški krogi bavijo se sedaj z reorganizacijo vojske. Posebno pridno v tem oziru de. ujeje pruski častniki v turški službi. Pri dotičnih posvetovanjih so se že pokazala resna nasprotja. Pruski častniki vsekako hočejo, da bi se tudi kristijani jemali k vojakom; staroturška stranka pa temu nasprotuje. Sultan je nekda zadovoljen s predlogi pruskih častnikov. Reorganizacijo vojske pa jako zadržuje pomanjkanje denarjev.

"Figaro" trdi, da predsednik francoske republike, Grevy, res misli odstopiti, a samo tedaj, če bode zagotovljen, da bode Freycinet njegov naslednik. S senatorji se je Grevy v tem oziru dogovoril, sedaj se pogaja z raznimi člani zbornice. Ko bi večina zbornice bila tudi za Freycineta, bode Grevy odstopil, če ne, se bodo pa vse vesti o tem dementovale.

Karlisti hočejo tako dolgo mirovati na Španjskem, da se začno gibati republikanci. Potem bodo pa začeli ustajo. Orožja in denarja jim ne bode manjkalo, ker so dobili veliko denarja po pokojnem grofu Chambordu.

Dopisi.

S Prema 23. avgusta. [Izv. dop.] Včeraj se je tukaj ustanovila podružnica sv. Cirila in Metoda. Zborovali smo posnemaje svoje pradede pod lipo košato. Morda je to prva podružnica ustanovljena pod lipo. Zborovanje je vodil domačin, kateri je bil ustanovitev podružnice sprožil. Prvi je razlagal pomen in namen družbe sv. Cirila in Metoda g. žup-

pripeljal daril. Naj še pripeljejo za te, rekli so Abisinci, brez vsakih ovir . . .

In so li pripeljali?

Seveda so pripeljali! Da, pri nas tam so bili tudi razni misijonarji, katoliški in protestantski. Smith mi je pisal, da bi se zanj potegnot. No, pa kaj me on briga, kako bi jaz mogel potezati se zanj? Plunil sem na njegovo pismo, protestantske pa in katoliške pope pogostil sem seveda varčno, kakor se jim spodobi. A za tem sem rekel Razsobuli, da njih vera ni prava, in ta jih je precej prognal.

Rekli ste mi, da ste Abisinko s sabo pripeljali. Kaj boste ž njo?

Ne samo Abisinko, no in malega Abisinka sem pripeljal, zovejo ga Abarek. Njega nameravam nekoliko otesati, oddati ga v kako šolo, a glede nje še pomislím. Pripeljal sem jo, da bi jo naučil ruski jezik in razna rokodelstva; a čez tri leta bi jo odpravil nazaj, da bi ona naučila naše prijatelje Abisince to, kar se je sama pri nas naučila. Je itak že precej učena, zna mnogo jezikov. Učila se je pa tam pri katolikih in bila je njih nevere; pa

nik Križaj. Za njim je še zborov predsednik v kratkih potezah pojasnil, kako da so Slovenci — nek-daj močni in slavni — prišli v sedanji žalostni položaj, ter poudarjal, da se sedaj, ko Nemci nape-njajo svoje skrajne sile, da nam potujijo nežno našo mladino, moramo braniti, in sicer dokler je še čas, dokler popolnem ne oslabimo. Pri našem delu imamo dva zvesta pomočnika: sv. Cirila in Metoda.

Zanimivo je bilo videti, kako pazno je poslušal prosti narod oba govornika, kako so se mnogoteremu lesketale solze v očeh, ko je v govorih spoznal samega sebe, videl sliko slovenskega trpina. Tu se jo jasno videlo, koliko izda živa — narodu razumljiva — beseda brez učene šare in nepotrebne govorniške navlake.

Ko bi se naši izobraženi rodoljubi hoteli ravnati pri vsaki priliki po tej resnici, kako bi se po dvojila naša moč.

Po končanih govorih so se še nekateri upi-ali, potem so se pa vsprejela pravila in v lepi složnosti volili začasni načelniki, in to: g. župnik N. Križaj za prvomestnika, g. Fran Žnidaršič za njegovega namestnika, g. Andrej Frank za blagajnika in g. Anton Žnidaršič za zapisnikarja. Po kratkem skupnem govoru predsednikovem, zaklicali so zborovalci presvetlemu našemu cesarju trikrat „živio“ ter zapeli cesarsko himno.

Ustanovnikov ima podružnica 5, letnikov 18, podpornikov 14, skupaj torej 37 družbenikov, a to število se bode gotovo kmalu še pomnožilo, in družbeniki bodo stanovitni ostali, ker smemo se nadejati, da se včerajšnja navdušenost ne bo tako hitro ohladila.

Zakaj ustanovitev Premeške podružnice tako obširno popisujem? Zato ker hočem Premeške župljane in posebno Premece (Prem je dal 26 družbenikov) v vzgled postaviti večjim in bogatejšim župam. Vedite, da je Premeška župa jedna najubožnejših in najmanjih. Koliko je večjih in premožnejših žup, katere še nima podružnice. Dejala se je doz-daj: Vsaka župa naj ima svojo podružnico, jaz pa velim: V vsaki večji vasi naj se ustanovi podružnica, in prepričan sem, da je to mogoče, ako se v vasi le dva, trije možje najdejo, kateri imajo srce na pravem mestu. Le resne volje in nekoliko truda je treba, pa mora iti. Žal, da je le preveč mlačnosti še mej nami. Tisti prazni izgovori: „Saj ni mogoče“ — „Jaz nesem zato, naj kdo drugi to v roke vzame“ — „Narod je preubožen“ — „Narod se še premalo zaveda“ — „Vsaj je že družih davkov dovolj“ itd., so le plašč, ki naj pokriva našo mlačnost in skrajno nemarnost. Pravi rodoljub ne govori tako, in ne obupava, predno je poskusil resno delati. To mlačnost in malomarnost nam je zatirati, kjer jo najdemo, kajti ona le ovira naše delovanje. Posebno pred prostim narodom naj bi bili previdni taki maloverni „narodnjaki“, da mu ne vzamejo še tiste mrvice poguma, samozaupanja, zavednosti in nade, katero še ima.

Tudi pri nas nam je na pot hodila taka malovernost, in to od strani, kjer bi se smeli po vsej pravici nadejati le krepke in delavne podpore. — No zdaj nič več o tem. Veseli smo, da se nam je delo posrečilo, in želimo, da bi povsod, kjer družba sv. Cirila in Metoda še nema podružnice, isto rodoljubi ustanovili s tako malim trudom, kakor smo mi svojo. Bog daj srečo!

zdam sem jo že jaz nekoliko popravil in v Stambululu v našo vero spravil. Zdam sta oba vere pravoslavne.

Ne tožita po domovini?

Kaj bi neki tožila. Dekle je pošlo že po naših modah. Neče hoditi v svoji obleki, daj janko — kriči.

In vi ste jo jej seveda kupili?

Seveda sem jo jej kupil. In glave ne brije več od zatilnika, kakor tam pri njih delajo device. Kratko in jasno: Hoče oblačiti se po našem, biti gospodičina! . . .

Kako ste vi prišli nazaj?

Starim potom, zopet na Masovo.

Kako so vas Italijani spremljali?

Preprijazno, a njih največi dal nam je obed. S tem obedom bilo je prezabavno. J eden iz naših mi govori: Pazi, ataman; te ostrupijo, ne hodi tja! Zakaj bi me neki ostrupili, rekel sem svojim — in šlo nas je nekoliko in sedeli smo za mizo. Meni pa je njih največi dal mesto poleg sebe. Razdajajo okrožnike, jaz pa vselej svojega menjam . . . Svoj okrožnik podajam italijanskemu največemu, a nje-

Domače stvari.

— (Miškatovića blamaža.) V ponedelj-skih „Narodnih Novinah“ priobčil je Miškatović dolg članek, v katerem vsem balkanskim narodom razlaga, da je ruski upliv na Balkanu uničen, da se od njega nemajo ničesa nadejati, da so njih jedino upanje ogerski državniki, ki se drže gasla „Balkan balkanskim narodom“, da bodo slednji to gaslo uresničili tudi proti Rusiji, da se knez bolgarski Rusije ne boji, da je njegov prestol trden, ker ga varujejo ogerski držav-niki itd. A Miškatovićeva modrost dobila je čuden „contra!“ V istej številki, kjer je omenjeni članek, v katerem Miškatović pripoveduje, kako trdo stoji Batenberžana prestol, v istej številki je pa že tudi brzovjavka, da so kneza Aleksandra spodili. Vsi hrvatski listi smejaajo se Miškatoviću, ki je tako korenito obsedel in na sebi dokazal, da „tisti prorok nič ne vé, ki kapus jé“.

— (Umrila) je v Škocijanu na Dolenjskem gospa vdova rajnega zdravnika Varauna. R. I. P.!

— (Mej romarji v Lourdes) so izmej Slovencev: kanonik Kosar, ki je v Lourdes slovenski propovedoval, vikar J. Žičkar, profesor Tomo Zupan, župnik L. Krištofič iz Kovorja, kaplani Golmajer, Ilovski, Petrlin, baronica Lazarini in Viktorija Melzer iz Ljubljane, Ida Urbančič iz Predvora, Ivanka Strupi iz Stareloke in Katarina Mulej z Breznice.

— (V Travniku) pri Loškem potoku zopet jedna osoba za kolero zbolelo. Kakor se nam je izvestilo, odpotovala sta dr. Gruber in dr. Keesbacher včeraj tjakaj.

— (Uradno izvestje o kolero v Trstu:) Od polnoči 23. t. m. do polnoči 24. t. m. v mestu 2 zbolela, v okolici nihče. Doslej 343 ljudij zbolelo, 84 ozdravelo, 222 umrlo. — Na Reki kolera odje-njala, štiri dni nihče za kolero zbolel, 5 dan pa dva, torej se sme reči, da je kuge ondu konec. — Na Beneškem je tudi nekoliko odjenjala. Dne 21. t. m. zbolelo je v vsej provinciji 193 ljudij za kolero, poprej jih je bilo 300—400 na dan.

— (Kolera v Dalmaciji.) Zaderski „Na-rodni List“ ima naslednji dve brzovjavki: Metkovi-ć 21. avgusta ob 11. uri 45 minut: Do danes 17 zbolelih. Umrle do sedaj 4 osebe, vsi tujci, ki imajo zaradi nerednega življenja drisko. — Metkovi-ć 21. avgusta ob 2. uri 45 minut: Do sedaj 5 mrtvih, a 18 hudo bolnih za azijsko kolero. Tu nas je lepo število potnikov, a ne moremo nikamer niti z želez-nico, niti s kočijo, niti s parobrodom, ker nas pov-sod nazaj zavračajo.

— (Iz Pulja v Trst) bode plaval neki Julij Szottak, rodom Madjar. V soboto jutraj odrnil bode iz Pulja in upa, da bode plavaoč v nedeljo popoldne dospel v Trst.

— (Deželni šolski svet štajerski) po-izvedaval je po okrajnih glavarstvih, koliko odstot-kov vojaških novincev zna brati in pisati. Pokazali so se naslednji odstotki: Okrajno glavarstvo Slo-venjigradec 54.6, Judenburg 68.7, Murau 72.7, Celje 73.9, Maribor 76.6, Brežice 77, oko-lica Gradec 80.1, Bruck a. d. M. 82.7, Ptuj 85, Ljubno 85.9, Hartberg 86.7, Lipnica 87, Lienzen 88.8, Weiz 89.8, Deutschlandsberg 92, Gröbming

gov jemljem sebi. Kaj to pomenja, vprašal me je začuden. Jaz pa sem mu prav mirno rekel: Pri nas je taka navada, sam pa sem postopal tako, da bi me ne ostrupili. Zavidevši ta čudni običaj, začel je i sam staviti mi svoje okrožnike z jedjo in kupo z vinom: začel je svoje pogostovanje po našem običaji!

H koncu pripoveduje g. Ašinov svojemu pri-jatelju, koliko neprijetnosti prizadeli so mu turški činovniki v Carigradu, prišedšemu nazaj. Tajna po-licija mu ni stopinje ni davala svobodne. Vzbudil je v Turcih tak strah, da so s prva sklenili, ne pu-stiti ga na ruski parohod brez stroge preiskave. Mejni činovniki tudi neso odstajali od tajnih svojih bratov. Delali so mu sitnosti, da je bilo grdo. Daryl imel je s seboj precej mnogo, mej njimi tudi živega struca. Polovina jih je srečno prolezla, polovino pa so zasačili, razvezali, mnogo polomili, marsikaj ukrali. Osípan z dragocenimi kamni bulat romal je tri dni po turških rokah. Vrnil se je, samo neko-liko so ga olajšali — dva najlepša kamena izginola sta na veke večne.

92, Radgona 93-6, Feldbach 94-9, Ljutomer 100. Krasno „Mursko polje“ je torej tudi v tem oziru prvo na Štajerskem.

— (Umor.) Josip Ciak, stanujoč v Gnardielli v Trstu pretepel je včeraj svojo soprogo rojeno Kocijančič in jej zbil več zob, potem pa odšel od doma preteč, da bode svojega tasta ubil. Slednji delal je v Kozini pri Podgradu, kamor je ljubeznivi zet res priletel in svojega tasta ubil. Morilec je ubežal.

— (Posojilnica v Črnomlju) imela je v prvi polovici t. l. 10.533 gl. 83 kr. dohodkov, 10.471 gl. 45 kr. izdatkov torej vкупnega prometa 21.005 gold. 28 kr. Izposodila je 126 strankam 12.839 gl. 50 kr., deloma na suhe menice, deloma na dolžna pisma.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Idrija 24. avgusta. Županom izvoljen gosp. Štefan Lapajne. Svetovalci: Fran Didic, Josip Gerjun, F. Goli, Valentin Treven.

Dunaj 25. avgusta. „N. Fr. Presse“ brzojavlja se iz Kalafata dne 24. avgusta: Pred dvema urama začasna vlada vržena, metropolit Klement, major Grujev, Cankov zaprti. Ministerstvo Karavelova zopet na krmilu. Vojaki in ljudstvo jako razjarjeno odklanja vsako vlado, ki ni v sebrani izvoljena. Depucije odposlale so se na vse kraje, da bi nazaj pripravile kneza, o katerem se sedaj ne ve, kje biva.

Bukurest 25. avgusta (opoludne). Iz verodostojnega vira se čuje: Poveljnik ladije, na kateri je bolgarski knez, brzojavil je dosepevši v Reni v Sofijo, da pričakujejo daljnega napotka. Iz Sofije došel mu je odgovor, naj kneza nazaj pripelje.

Bukurešt 24. avgusta. Posadka v Plovidivu prišla za orožje in je pripravljena za kneza bojevati in umreti. Ljudstvo se brati z vojaki.

Carigrad 24. avgusta. „Agence Havas“ ima brzojavko iz Plovidiva dne 23. avgusta: Po vojski podpirana protirevolucija proglasila Aleksandra zopet knezom bolgarskim.

Carigrad 24. avgusta. Nova provizorična vlada v prid knezu se je sestavila v Trnovem pod predsedstvom Stambulova.

Peterburg 24. avgusta. Car in carica preselila sta se v Petrov Dvor. Car ogleduje danes v Kronstadtu brodovje, obstoječe iz 56 ladij.

Javna zahvala.

Naš vrli c. kr. okrajni sodnik Veliko laški blagorodni gospod Danijel Šušljaj je v začetku letošnjega šolskega leta blagorodno naklonil zdaten znesek v prid naši ubožni šolski mladini, kakor zopet o sklepu visokodušno podariti blagovolil šoli lepo podobo Nj. Veličastva presvetlega cesarja v okrasbo šolske sobe.

Podpisano šolsko vodstvo šteje si v prijetno dolžnost, za prelepe darove v lastnem, kakor v imenu ubožne mladine izreči najtoplejšo zahvalo s srčnim voščilom: Bog obrani in obvari našej šoli preblagoga dobrotnika in vrliga šolskega prijatelja mnogaja leta! Zivlo!

Šolsko vodstvo v Velikih Laščah,
dne 21. avgusta 1886.

Josip Pavlič,
šolski vodja.

Tujci:

24. avgusta.

Pri **Stenu:** Bard z Dunaja. — König iz Gradca. — Moschek iz Zagreba. — Legat iz Trsta. — Brunhoffer, Podboj iz Gorice. — Blass z Dunaja
Pri **Malté:** Steiner z Dunaja. — Veszelovszky iz Budimpešte. — Vetsch iz Karlovca. — Lüfner z Dunaja. — Devasconi, Zenuti iz Trsta.
Pri **cesarji avstrijskem:** Kelbl iz Kočevja.

Tržne cene v Ljubljani

dne 25. avgusta t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	650	Špeh povojen, kgr.	70
Rež,	487	Surovo maslo,	90
Ječmen,	422	Jajce, jedno,	2
Oves,	276	Mleko, liter,	8
Ajda,	435	Govoje meso, kgr.	64
Proso,	474	Telečje,	48
Koruza,	487	Svinjsko,	58
Krompir,	250	Koštrunovo,	30
Leča,	11	Pišanec,	35
Grah,	10	Golob,	17
Fižol,	10	Seno, 100 kilo,	232
Maslo, kgr.	1	Slama,	232
Mast,	66	Drva trda, 4 metr.	6
Speh frišen,	64	„ mehka, „	4

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
24. avg.	7. zjutraj	733-98 mm.	15-4° C	brezv.	megla	0-00 mm.
	2. pop.	732-82 mm.	25-0° C	sl. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	732-58 mm.	17-8° C	sl. zah.	d. jas.	

Srednja temperatura 19-4°, za 1-4° nad normalom.

Dunajska borza

dne 25. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	84 gl. 85 kr.
Srebrna renta	85 „ 55 „
Zlata renta	119 „ — „
5% marcna renta	101 „ 70 „
Akcije narodne banke	865 „ — „
Kreditne akcije	278 „ 60 „
London	126 „ 15 „
Srebro	— „ — „
Napol.	10 „ 02 „
C. kr. cekini	5 „ 94 „
Nemške marke	61 „ 80 „
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 132 „ — „
Državne srečke iz l. 1864	100 gl. 169 „ 25 „
Ogrska zlata renta 4%	108 „ 70 „
Ogrska papirna renta 5%	95 „ 75 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105 „ 50 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 118 „ 50 „
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125 „ 40 „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	— „ — „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. želez. ce	99 „ — „
Kreditne srečke	100 „ 179 „ 25 „
Rudolfove srečke	10 „ 19 „ 60 „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 112 „ — „
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	— „ — „

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigotračnicah knjiga:

Poezije S. Gregorčičeve.

Druga pomnožena izdava.

Elegantno vezana knjižica s št. zlatim obrezkom stane 2 gl., nevezana 1 gl. 20 kr.

Ime Gregorčičevo samo dosti priporoča. Opozorjava samo, da je cena tej izdani elegantni knjigi zelo niska, in sverjena sva, da bode vsakdo, če ima uke tudi prvi natis, radostno posegel po njej, saj pa je tudi drugi natis s mnogimi krasnimi, mišnimi v svet segajočimi pisnicami pomnožen.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotračnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(352-11)

Lovcem v ponudbo!

Priporočam mojo vado za lisice, kune, vidre, ki je jako dobra. Kar privabi, poprej ne gre od skopca, da se ujame. Ker je cena znižana, velja lonček, zadosti za celo rimo, samo 3 gl. 50 kr. s poukom, kako rabiti. Lov se začne 1. novembra. Lansko leto dobil sem mnogo zahval, ker se je mnogim dobro oponeslo. — Na prodaj je tudi lep istrski lovski pes, jedno leto star, rujave in sivkaste barve, ki se lahko pri meni poskusi.

A. Stermole, lovec roparskih živalij,
(598-3) Hudo pri Zatičini, Dolenjsko.

Umrlj so:

22. avgusta: Wetsch Julijus, knjig. vodja, 33 let, Gradisce št. 9, za jetiko. — Liza Modic, gostija, 75 let, Kravja dolina št. 11, za bramorico.
23. avgusta: Avgust Jevnikar, sin zidarja, 29 dnij, Hradeckega vas št. 38, za božjastjo.
24. avgusta: Alojzij Svetik, 3 mes., Hrenove ulice št. 14, za sušico.
25. avgusta: Franca Bahovec, molarjeva hči, 3 mes., sv. Jakopa trg št. 9, za katarom v črevesu.

V deželnej bolnici:

22. avgusta: Josip Jurjo-vič, hišni posestnik, 45 let, za jetiko. — Vidic Anton, gostač, 46 let, za spridenjem krvi. —

VIZITNICE

priporoča

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

sta izšli knjigi:

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kržišnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halčevy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Opomin.

Včeraj „v zvezdi“ zamujeno, prosi se isto tako 25. ali 26. tega meseca. (617-2)

Novo otvorjena

tovarna za cement ali beton

v Šmarci pri Kamniku,

priporoča svoj izvrstni kamniški cement po najnižjih cenah. — Naroča se pri lastniku Matej Lipar-jl v Šmarci h. št. 41. (600-5)

Agenta za šivalne stroje,

slovenščine in nemščine zmožnega, vsprejme takoj

(618-1) Janez Jax v Ljubljani.

Lep prostor za kako podjetje

z dvema priročnima magacinoma tik zraven odda se v najem v novo zgrajenej hiši

Šelenburgove ulice št. 8.

Kaj več pove gospod Vaso Petričič na Mestnem trgu št. 21. (609-2)

KOPALIŠČE

KRAPINSKE TOPLICE

na Hrvatskem.

Vožnja.

Od dne otvorenja „Zagorske železnice“ pa do konca septembra bode vozil vsak dan mej postajo „Zabok“ pa Krapinskim kopališčem voz (Stellwagen), ki bode odhajal iz Zaboka po prihodu Zagrebškega vlaka ob 9. uri 15 minut zjutraj, ter bode iznašala vozna cena do kopališča od osebe 1 gl., v tem, ko se do 20 kilo prtljage nič ne bode računalo. (621-1)

Kopališčno ravnateljstvo.

NB. V Krapinskih toplinah bode cena stanovanjem od dne 1. septembra naprej za 25% znižane.

Nepresegljivo za zobe

je

I. Salicilna ustna voda,

aromatična, upliva okrepuječe, ovira spridenje zob in odstranjuje smrdečo sapo. Velika steklenica 50 kr.

II. Salicilni zobni prah,

splošno priljubljen, upliva okrepuječe in nareja zobe svetlo in bele. à 30 kr.

Zgoraj navedeni sredstvi, o katerih je že prišlo mnogo zahval, ima vedno sveže v zalogi ter jih razpošilja vsak dan po pošti (495-7)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovka v Ljubljani.

Vsakemu, ki kupi v lekarni Trnkoczy originalno salicilno ustno vodo in salicilni zobni prah, se pridene zastoj razprava o varovanji zob in ust.

Brnsko blago.

Proti gotovini ali poštnemu povzetju pošilja blago za zimsko obleko za gl. 4-1/2, in višje, vse po jako nizkih cenah, samo tovarniška zaloga za sukno (610-2)

FRIDERIK BRUNNER,

v Brnu, Frölichergasse 3.

Uzorel se pošljejo franco na ogled, bogato preskrbljena zbirka uzorcev za gošpode krojače nefrankovano.

Prva Brnska manufaktura sukna

in razpošiljalnica kurentnega blaga

FILIPA TICHU v Brnu, Gospodske ulice št. 13

razpošilja proti poštnemu povzetju:

- I. Brnsko sukno iz popolnem čiste volne, za jesenske in zimske obleke, 3-10-3-20 metra dolgo, za popolnem moško obleko, gl. 4.75, 7-9 a. v.
- II. Ogrtači, 2-10 metra dolgo, v vseh barvah, gl. 6-7.50 a. v.
- III. Jesenske in zimske hlače, 1-20 metra dolgo, gl. 2-2.50 a. v.
- IV. Manufakturnega in kurentnega blaga imam v veliki izbiri v zalogi in se na željo pošljejo ceniki in uzorci vsega blaga franco. (611-2)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.